ഹന്ന ഹാപ്പിയാണ്

"എന്റെ കണ്ണുകളുടെ വൈകല്യം കണ്ടു 'പ്രേതം' എന്നുവരെ വിളിച്ചു പരിഹസിച്ച സഹപാഠികൾ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. സ്കൂളിലും മറ്റിടങ്ങളിലും മാറ്റിനിർത്തപ്പെടുമ്പോൾ, സങ്കടപ്പെട്ട, കരഞ്ഞ നാളുകൾ...

എല്ലാവരും കളിയാക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തമായ സൃഷ്ടിയെന്നു ചിന്തിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനുമായിരുന്നു ഇഷ്ടം. എന്റെ ഇല്ലായ്മകളും സങ്കടങ്ങളുമറിഞ്ഞ് എല്ലാം ഒരുക്കിത്തന്ന ദൈവം, എന്നിൽ അദ്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു."

അത്യപൂർവ നേത്രരോഗമായ മൈക്രോഫ്താൽമിയ ജന്മനാ ബാധിച്ച ഹന്ന ആലിസ് സൈമൺ എന്ന പത്തൊമ്പതുകാരിയുടേതാണ് ഈ വാക്കുകൾ. കണ്ണിലെ ഇരുട്ടിൽനിന്ന് ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെയും ദൈവാശ്രയബോധത്തിന്റെയും ചുറ്റുമുള്ളവരുടെ കരുതലിന്റെയും ബലത്തിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാൻ പഠിച്ചും, അതിലേക്കു പറന്നുയർന്നും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന ഉയരങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കിയതിന്റെ അതുല്യനേട്ടമാണ് ഈ മിടുക്കിയെ വ്യത്യസ്തയാക്കുന്നത്.

സിബിഎസ്ഇ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ് പരീക്ഷയിൽ 500 ൽ 496 മാർക്കു നേടി ഭിന്നശേഷിവിഭാഗത്തിൽ രാജ്യത്ത് ഒന്നാം റാങ്ക്; അമേരിക്കയിലെ പ്രസിദ്ധമായ നോട്ടർഡാം സർവകലാശാലയിൽ സ്കോളർഷിപ്പോടെ സൈക്കോളജി ബിരുദപഠനത്തിന് അവസരം; തീർന്നില്ല; സ്കൂൾ പഠനകാലത്തുതന്നെ വെൽക്കം ഹോം എന്ന പേരിൽ കഥാസമാഹാരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പാട്ടുകൾ കമ്പോസു ചെയ്തും പാടിയും മോട്ടിവേഷണൽ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയും ഹന്ന തനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രചോദനത്തിന്റെ പുതുവെളിച്ചമാവുന്നു. ജന്മനായുള്ള അന്ധതയെ അതിജീവിച്ച് അകക്കണ്ണിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് ഈ മിടുക്കി വലിയ നേട്ടങ്ങളിലേക്കു ചുവടുവച്ചതെന്നു കൂടി അറിയുക.

മാതാപിതാക്കൾ വെളിച്ചം

പെരുമ്പാവൂരിനടുത്തു വെങ്ങോല സ്വദേശിയായ സൈമൺ മാത്യുവിന്റെയും ലിജ സൈമണിന്റെയും മൂത്തമകളാണു ഹന്ന. സ്വകാര്യ കമ്പനിയിൽ ലീഗൽ അഡ്വൈസറായ സൈമൺ, ജോലിയുടെയും മകളുടെ പഠനത്തിന്റെയും സൗകര്യം കണക്കിലെടുത്ത് വർഷങ്ങളായി കൊച്ചി കലൂരിലാണു താമസം.

ജന്മനാ ഉണ്ടായൊരു പരിമിതിമൂലം വളരാനുള്ള അവളുടെ അവകാശത്തെയും ആഗ്രഹത്തെയും പ്രചോദിപ്പിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ തയ്യാറായതാണ് ഹന്നയുടെ ജീവിതത്തിൽ വഴിത്തിരിവായത്.

കാഴ്ചപരിമിതിയുള്ള ഹന്നയെ സ്പെഷൽ സ്കൂളിൽ ചേർക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ തയ്യാറായില്ല. മറ്റു കുട്ടികൾ പഠിക്കുകയും കളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ തങ്ങളുടെ ഹന്നയും വളരണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. മകളുടെ പഠനവും വായനയും എളുപ്പമാക്കാൻ അധ്യാപികകൂടിയായ അമ്മ ലിജ ബ്രെയിൽ ലിപി പഠിച്ചെടുത്തു. കലൂർ ഗ്രീറ്റ്സ് പബ്ലിക് സ്കൂളിലായിരുന്നു അഞ്ചാം ക്ലാസുവരെ ഹന്നയുടെ പഠനം. ബ്രെയിൽ ലിപിയിൽ ഹന്ന പഠനം എളുപ്പമാക്കി.

ആറുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ കാക്കനാട് രാജഗിരി ക്രിസ്തുജയന്തി പബ്ലിക് സ്കൂളിൽ. ഒമ്പതാം ക്ലാസിലെത്തിയതോടെ കംപ്യൂട്ടറിന്റെയും ആപ്പുകളുടെയും സഹായത്തോടെ പഠനം കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി. സൈമണും ലിജയും സഹോദരങ്ങളായ ഏഴാം ക്ലാസുകാരൻ ഹാനോക്കും ഒന്നാം ക്ലാസുകാരൻ ഡാനിയേലും ഹന്നയ്ക്കു പൂർണപിന്തുണ നൽകി. ഒപ്പം, അമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന അധ്യാപകരും, സ്വന്തമെന്നപോലെ ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന കൂട്ടുകാരും.

സൈക്കോളജി എന്ന സ്വപ്നം

സൈക്കോളജിയിൽ മികച്ച സർവകലാശാലയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്താനും സൈക്കോളജിസ്റ്റാവാനുമുള്ള വലിയ ആഗ്രഹമാണ് ഹന്നയ്ക്കുള്ളത്. മറ്റുള്ളവരുടെ വിഷമങ്ങൾ കേൾക്കാനും അവരെ സഹായിക്കാനും സാധിക്കണമെന്നതാണു സൈക്കോളജിസ്റ്റാവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിലേക്കു കൈപിടിച്ചത്. ഹ്യുമാനിറ്റീസായിരുന്നു പ്ലസ്ടുവിനു തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

അമേരിക്കയിലെ നോട്ടർഡാം സർവകലാശാലയിൽ ഹന്ന സ്കോളർഷിപ്പോടെ ബിരുദപഠനം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഇനിയും പാട്ടുകൾ എഴുതണം, പോസിറ്റീവ് എനർജി പകരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതണം... ഹന്നയുടെ നല്ല സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ഇന്നു പുതുചിറകുകൾ.

ഹന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം

വെൽക്കം ഹോം

ഗ്രന്ഥകർത്താവാകാനുള്ള മോഹം ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലൈയിൽ ഹന്ന സാക്ഷാത്കരിച്ചു. 'വെൽക്കം ഹോം' എന്ന പേരിലുള്ള ഹന്നയുടെ ആദ്യപുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. വെൽക്കം ഹോം, ദി സൺസെറ്റ് ഗ്ലോറി, ദി സൺഷൈൻ ഗേൾ, നേച്ചർ ബിക്കൺസ്, എമറാൾഡ്, ലുക്ക് അപ് എന്നീ തലക്കെട്ടുകളിൽ ഹന്ന എഴുതിയ ആറ് ഇംഗ്ലീഷ് ചെറുകഥകളുടെ സമാഹരമാണു പുസ്തകം. ഒമ്പത്, പത്ത് ക്ലാസുകളിൽ പഠിച്ച സമയത്തായിരുന്നു ഈ കഥകൾ എഴുതിയത്.

ജീവിതത്തിൽ വ്യത്യസ്തരായ ആറു പെൺകുട്ടികളുടെ ജീവിതം പ്രമേയമാകുന്ന കഥകളിൽ തന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെയും അക്ഷരപ്പകർച്ചയുണ്ടെന്നു ഹന്ന.

ഹന്നയുടെ അഭിരുചിയറിഞ്ഞു പാട്ടിലും വായനയിലും പ്രസംഗത്തിലുമെല്ലാം മികവുതെളിയിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ അവസരമൊരുക്കി. അമ്മയിൽനിന്നു തന്നെയാണ് സംഗീതത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ ഹന്ന പഠിച്ചത്. പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാനും എഴുതാനും പിതാവ് പ്രചോദനമായി.

ഇതുവരെ പതിനഞ്ചോളം ഇംഗ്ലീഷ് ഭക്തിഗാനങ്ങൾക്ക് ഈണമൊരുക്കി പാടി. ജീസസ് ഈസ് മൈ സൈഡ്... എന്നാരംഭിക്കുന്ന ഭക്തിഗാനമാണ് ആദ്യം ഒരുക്കിയത്. ഹന്നയുടെതന്നെ യുട്യൂബ് ചാനലിലൂടെ ആ പാട്ടുകൾ കേട്ടത് അനേകായിരങ്ങളാണ്.

തന്റെ അതിജീവനവഴികൾ ഹൃദ്യമായി പൊതുവേദികളിൽ പങ്കുവച്ചിട്ടുള്ള ഹന്ന അറിയപ്പെടുന്ന മോട്ടിവേഷണൽ സ്പീക്കറാണ്. അനേകം കുട്ടികൾക്ക് ഹന്നയുടെ വാക്കുകൾ പ്രചോദനമാകുന്നു. പഠനത്തിനൊപ്പം അനാഥാലയത്തിലെ കുട്ടികൾക്കു സ്പോക്കൺ ഇംഗ്ലീഷ് ക്ലാസുകൾ കൊടുക്കാനും ഹന്ന സമയം കണ്ടെത്തി.

പരിമിതികളിൽനിന്നു വലിയ കുതിപ്പു നടത്തിയ ഹന്നയെക്കുറിച്ച് ഹന്നയ്ക്കുതന്നെ എന്താണു പറയാനുള്ളതെന്നു ചോദിച്ചാലോ. ഉത്തരം ഹന്ന പറയും:

"എന്റെ ജീവിതം എനിക്ക് അദ്ഭുതം."

■ സിജോ പൈനാടത്ത്

ഒരു യാത്രാദൂരത്തിനപ്പുറം

ആൽബിൻ കൊട്ടാരം

തൊടുപുഴയിൽനിന്നു മുരിക്കാശേരിക്കുള്ള സെന്റ് മേരീസ് ബസിന്റെ വിൻഡോ സീറ്റിലിരുന്ന് സാംസങ്ങിന്റെ വെളുത്ത ഹെഡ്സെറ്റ് ചെവിയിൽ തിരുകി യുഗ്മഗാനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനിടയിലാണ് അവളെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. തണുത്ത കാറ്റിന്റെ ചുംബനത്തിൽ അലിഞ്ഞുപോയ യേശുദാസിന്റെ ശബ്ദം നിലയ്ക്കാൻ പാകത്തിന് എന്റെ വിരലുകൾ ചലിച്ചത് അവളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാനായിരുന്നു.

മുരിക്കാശേരിക്കുള്ള ടിക്കറ്റ് എടുക്കുന്നതിനിടയിൽ അവളുടെ കൈയിൽനിന്നു വഴുതിവീണ ഒരു അൻപതു രൂപ എടുത്തുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒരു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ച് ഞാൻ വീണ്ടും യേശുദാസിനെ ഉണർത്തി.

അങ്ങകലെ പെയ്യുന്ന മഞ്ഞിന്റെ അലകൾ പൊടിഞ്ഞ് മലമടക്കുകളിൽ വിതറുന്നത് കൗതുകത്തോടെ ഞാൻ നോക്കി.

വീണ്ടും കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം സഹയാത്രികയുമായി കലഹിക്കുന്ന അവളെയാണ് ഞാൻ കണ്ടത്.

സൈഡ് സീറ്റാണു പ്രശ്നമെന്ന് ഹെഡ്സെറ്റ് ഊരിമാറ്റിയപ്പോൾ എനിക്കു പിടികിട്ടി. ഞാൻ പതിയെ എഴുന്നേറ്റ് എന്റെ സീറ്റിൽ ഇരുന്നുകൊള്ളാൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. പരസ്യം തീരാൻ കാത്തിരുന്ന ടിവി സിനിമയെപ്പോലെ അവൾ എന്റെ ഇരിപ്പിടം സ്വന്തമാക്കി. നിൽക്കുന്ന എന്നെ കണ്ടിട്ട് ചേട്ടൻ ഇവിടെ ഇരുന്നോ എന്നു പറഞ്ഞ് ഇത്തിരി ഒതുങ്ങിയിരുന്നു.

ഇതിപ്പോൾ എന്റെ സീറ്റ് കൊടുത്തിട്ട് എനിക്ക് ഔദാര്യം തരുന്ന മട്ടുണ്ട്. അവളുടെ അലസമായ മുടിയിഴകളും അസ്വസ്ഥമായ കണ്ണുകളും അടങ്ങിയിരിക്കാത്ത കൈവിരലുകളും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ബസിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ അവളുടെ ഉള്ളിൽ ചിന്തകൾ ഓടുന്നത് എനിക്കു മനസ്സിലായി. അടുത്തിരിക്കുമ്പോളും സംസാരത്തിനു തുടക്കമിടാൻ വല്ലാത്ത പ്രയാസം തോന്നി. ഒടുവിൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ചോദിച്ചു:

"എവിടെയാ ഇറങ്ങുന്നത്?"

"ഓ... ഞാൻ ഇരുന്നത് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടായോ?"

"ഏയ് അങ്ങനെയല്ല, വെറുതെ ചോദിച്ചതാണ്."

ചോദിച്ചത് അബദ്ധമായെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. എങ്കിലും എനിക്കു വിടാൻ ഭാവമില്ലായിരുന്നു. കുറച്ചു സമയത്തിനുള്ളിൽ അവളും ഞാനും ഒരു യാത്രാദൂരത്തിലെ ബന്ധുക്കളായി മാറി.

ഷാരോൺ...

കോളജു പ്രണയവും വിരഹവും ഒക്കെയായി സാധാരണ വിഷാദങ്ങളൊക്കെ പേറിനടക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി. ജീവനെക്കാൾ സ്നേഹിച്ചവൻ ജീവിയാണെന്ന പരിഗണനപോലും നൽകാതെ തന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞത് അവൾക്കു താങ്ങാവുന്നതിലും അപ്പുറമായിരുന്നു.

ഒരുപാട് പ്രണയകഥകൾ ആവർത്തിച്ചുകേട്ട ലാഘവത്തിലാണെങ്കിലും അവളുടെ വിഷമത്തിൽ പങ്കുചേരാതെ എനിക്കു വേറെ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു.

ബസ്സ് അടിമാലിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ അവളെ ചായ കുടിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. ആദ്യം വിസമ്മതിച്ചെങ്കിലും പിന്നീട് ഒരു യാത്രയുടെ ബന്ധത്തിനുവേണ്ടി അവളും ചായ കുടിച്ചു.

ചായ കുടിക്കുന്നതിനിടയിലാണ് ബെഞ്ചമിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞത്. മൂടിനിന്ന കാർമേഘമെല്ലാം പെയ്തു തുടങ്ങി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നതു കണ്ട് ഞാൻ തിരികെ ബസിൽ കയറ്റി.

നാലു മാസം പ്രായമായപ്പോഴാണ് ബെഞ്ചമിൻ മരിക്കുന്നത്. accidental pregnancy എന്ന ഒരു പേരും ചാർത്തി വൃത്തിയായി ഒരു കൊലചെയ്തു.

ഉരുവായ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ ഷാരോൺ ആ കുഞ്ഞിനെ ബെഞ്ചമിൻ എന്നു വിളിച്ചുതുടങ്ങിയതാണ്. പക്ഷേ, അവളുടെ ന്യായമൊന്നും ആരും ചെവിക്കൊണ്ടില്ല.

തെറ്റ് എല്ലാവർക്കും പറ്റുമെന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"എന്നാലും റാഹേലിന്റെ നിലവിളി എനിക്കു സഹിക്കാനാവുന്നില്ല."

റാഹേൽ ആരാണ്?

എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

"റാഹേലിന്റെ കുഞ്ഞിനെയാണ് ഞാൻ..."

ഷാരോൺ ഒരു ഡോക്ടറാണെന്നും തന്റെ പേഷ്യന്റിന്റെ കുഞ്ഞാണ് ബെഞ്ചമിനെന്നും അപ്പോളാണ് എനിക്കു മനസ്സിലായത്.

തനിക്കു വരുന്ന ഒരു കേസിലുള്ള കുഞ്ഞിനോട് ഇത്രയും ആത്മബന്ധം ഒരു ഡോക്ടർക്കു പാടില്ല. പക്ഷേ, രക്തം എന്നും നിലവിളിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

വെറുമൊരു സഹയാത്രികനായ എന്നോട് ഇതെല്ലാം പറയാനുള്ള കാരണം എന്താണാവോ? ഒരു പക്ഷേ, ഇനിയൊരിക്കലും തമ്മിൽ കാണില്ല എന്ന വിശ്വാസവും ഉള്ളിലുള്ള വിങ്ങലുമാകാം.

ഞാൻ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞ് അവളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. ഒരു അച്ചന്റെ നമ്പറും കൊടുത്തു.

മുരിക്കാശേരി എത്തി. ഒരു യാത്രാദൂരത്തിനപ്പുറം ഞങ്ങൾ പിന്നിട്ടുവെന്ന തോന്നൽ.

പിരിയാൻനേരം എന്നോട് പേരുമാത്രം ചോദിച്ചു. ഞാൻ പേരു പറഞ്ഞിട്ട് ധൃതിയിൽ നടന്നു.

ഷാരോൺ ഇപ്പോൾ എന്തെടുക്കുകയായിരിക്കും?

ഫോൺ ശബ്ദിക്കുന്നു.

റാഹേലാണ്.

ഫോൺ എടുത്ത് എന്തുപറയണമെന്നറിയില്ല.

സ്വന്തം ചോരയെ നമ്മൾ കൊന്നില്ലേ എന്നു ചോദിക്കും.

അറിയാതെ എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ■

ഗുരുവിനെ അറിയുക

ഭാവന ആർ.
എം.എ. സാഹിത്യപഠനം,
മലയാളം സർവകലാശാല, തിരൂർ.

ഗുരു എന്നാൽ ഇരുട്ടിൽനിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം. ഭൂമിയിൽ പിറന്നുവീഴുന്ന ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ജീവിതത്തിൽനിന്ന് അജ്ഞതയുടെ ഇരുൾ നീക്കി ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രകാശം തെളിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു ഗുരുക്കന്മാരാണ്. സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പടുത്തുയർത്തിയ ചക്രവർത്തിമാരെക്കാളധികമായി ആദരിക്കപ്പെടുന്നതും പൂജിക്കപ്പെടുന്നതും അവരെ അവരാക്കിയ ഗുരുക്കന്മാർതന്നെയാണ്. പരാജയപ്പെടാൻ തയ്യാറാകാത്ത മനസ്സുമായി ലോകം കീഴടക്കാനിറങ്ങിയ അലക്സാണ്ടറുടെ ഗുരുവായ അരിസ്റ്റോട്ടിലും, തടവറയിലെ മരണത്തിന്റെ തണുപ്പിൽനിന്ന് ജീവിതത്തിന്റെയും രാജ്യഭരണത്തിന്റെയും ഊഷ്മളതയിലേക്കു നടന്നുകയറിയ ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യന്റെ ഗുരുവായ ചാണക്യനും, വൈകല്യത്തിന്റെ ലോകത്തുനിന്ന് കൈവല്യത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് ഹെലൻ കെല്ലറെ കൈപിടിച്ചു നടത്തിയ ആനി സള്ളിവനും ലോകചരിത്രത്തിൽ പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്ത ഗുരുക്കന്മാരിൽ ചിലരാണ്.

ഇന്ത്യ ഗുരുക്കന്മാരുടെ നാടാണ്. പ്രാചീനകാലം മുതൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു നല്കിയിരുന്ന പ്രാധാന്യം ഭാരതീയരെ സംസ്കാരമുള്ള ഒരു ജനതയായി ഉയർത്തി. ചിട്ടയായ ഗുരുകുലവിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാർത്ഥികളെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു പ്രതിസന്ധിയും അതിജീവിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരാക്കി. പുല്ലിനെയും പുഴുവിനെയും മണ്ണിനെയും മരത്തെയും സഹജീവികളായിക്കണ്ടു സ്നേഹിക്കാനും നമ്മുടെ ജനതയെ പ്രാപ്തരാക്കിയത് ആ വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ നളന്ദയും തക്ഷശിലയും ലോകമെങ്ങുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന വിദ്യാനികേതനങ്ങളായിരുന്നു. ആധുനികശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യകളെ വെല്ലുന്ന കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളും പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങളും ചികിത്സാമുറകളും ഗവേഷണഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈ സർവകലാശാലകളിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. അമാനുഷികപ്രതിഭയുള്ള അധ്യാപകശ്രേഷ്ഠരായിരുന്നു ഇതിന്റെയൊക്കെ പിന്നിലെന്നു നമുക്കറിയാം.

ആധുനിക ഇന്ത്യയിലും നമുക്കു മാതൃകയാക്കാവുന്ന ധാരാളം ഗുരുക്കന്മാരുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ ആദ്യത്തെ ഉപരാഷ്ട്രപതിയും രണ്ടാമത്തെ രാഷ്ട്രപതിയുമായിരുന്നു ഡോ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ അവരിൽ പ്രമുഖനാണ്. വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിനമായ സെപ്റ്റംബർ അഞ്ച് ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസദിനമായി നാം ആചരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ യുവത്വത്തെ ഉറങ്ങാൻ അനുവദിക്കാത്ത സ്വപ്നം കാണാൻ പഠിപ്പിച്ച ഡോ. എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾ കലാമാണ് മറ്റൊരു ഗുരു. ഊർജസ്വലതയുടെ പര്യായമായ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലെ പുരോഗമനേച്ഛുവായ ഓരോ യുവതേജസ്സിന്റെയും ശക്തിസ്രോതസ്സായിരുന്നു.

ഏതൊരു അധ്യാപകനും ലഭിക്കുന്ന മികച്ച പ്രതിഫലം, തന്റെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതത്തിൽ ഉയരങ്ങളിലെത്തിയെന്ന കാര്യംതന്നെയാണ്. തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മികച്ച വിജയത്തിൽ അഭിമാനപുളകിതരായി ആനന്ദാശ്രുക്കളോടെ നിൽക്കുന്ന പല അധ്യാപകരെയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അധ്യാപകർ സമൂഹത്തിന്റെ ആദരം അർഹിക്കുന്നവരാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങളോടെ കണ്ടിരുന്ന അധ്യാപകർക്ക് പുതുതലമുറയിലെ ചിലരെങ്കിലും വേണ്ടത്ര ബഹുമാനം കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ചില അധ്യാപകരെങ്കിലും വിമർശനങ്ങൾക്ക് ഇടനല്കുന്ന വാർത്തകളും നാം കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യക്കാരായ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം,

"ഗു ശബ്ദസ്ത്വന്ധകാരത്വാത്
രു ശബ്ദസ്തന്നിരോധക
അന്ധകാരനിരോധി ത്വാദ്
ഗുരുരീതിഭി ധീയതേ"

എന്നതുതന്നെയാണ് സത്യം. ■

ഫോട്ടോ

റോസ് ജേക്കബ്
വിഷ്വൽ ആർട്സ്, സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളജ് ഓഫ് കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻസ്, ചെങ്ങനാശ്ശേരി

ജയലക്ഷ്മി ജി.
എം.എ. ഇക്കോണമിക്സ്
ഒന്നാം വർഷം
ഇഗ്നോ, സി.എം.എസ്.
കോളജ്, കോട്ടയം

കഥ

പുസ്തകപ്പെണ്ണ്

അങ്ങനെ ഒത്തിരിക്കാലം അവർ സുഖമായി ജീവിച്ചു!

ഇന്നത്തേക്ക് ഇത് മതി അമ്മാളൂട്ട്യേ!

അവർ മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടാവ്വോ മുത്തശ്ശിയേ? അവർക്ക് കുഞ്ഞുരാജകുമാരനും രാജകുമാരിയും ഉണ്ടായില്ലേ?

കഥയിൽ ചോദ്യമില്ലാന്ന് എത്ര തവണയാ നിന്നോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്!

ഉറക്കച്ചടവിൽ ഉമ്മറത്തെ വാതിൽ അടയ്ക്കാൻ പോയ മുത്തശ്ശിക്കു കൊമ്പുണ്ടെന്ന് ആദ്യമായി അമ്മാളൂട്ടിക്കു തോന്നി. ആ കൊമ്പു വളർന്നുവളർന്നു വലിയ ഒരു മരമാകുന്നതും ആ മരത്തിൻചുവട്ടിൽ ഒരു കുഞ്ഞുരാജകുമാരി കിടന്നുറങ്ങുന്നതായും തോന്നിയപ്പോഴേക്കും അമ്മ വന്ന് തട്ടിയുണർത്തിയിരുന്നു!

അടുക്കളയുടെ മൂലയ്ക്കു വച്ചിരിക്കുന്ന ആട്ടുകല്ലിൽ അമ്മ അരിയാട്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞ നീളൻ തലമുടിയുള്ള, കണ്ണിൽ നിറയെ സ്നേഹമുള്ള ആ കുട്ടിയെ അമ്മാളൂന് ഓർമ്മവരും. ഇടയ്ക്കൊക്കെ അമ്മയെ കാണുമ്പോൾ നീളൻമുടിയുള്ള ആ പെൺകുട്ടിയായി അമ്മാളൂനു തോന്നും. മഴ പെയ്യുമ്പോൾ കുറുക്കനും കോഴിയും കല്യാണം കഴിക്കുമെന്നും അയ്യോന്നു പറഞ്ഞാൽ അയ്യോ വന്നു പിടിക്കുമെന്നും അമ്മാളു വിശ്വസിച്ചു. അസ്ഥിത്തറയിൽ വിളക്കു കൊളുത്തുമ്പോൾ മുത്തശ്ശൻ മുന്നിൽ വരുന്നുണ്ടോന്ന് അമ്മാളൂട്ടി ഏറുകണ്ണിട്ടു നോക്കും.

അമ്മാളൂന് ഒരു കഥ വേണം അമ്മേ!

കഥയോ? കഥയൊക്കെ കുഞ്ഞിക്കുട്ടികൾക്കാ. അമ്മാളു വല്യ പെണ്ണല്ലേ! അടുത്ത വർഷം സ്കൂളീപ്പോകുമ്പോ എന്തോരെ കഥയും പാട്ടും പഠിക്കാനുള്ളതാ!

ഒരു കുഞ്ഞിക്കഥ പറയമ്മ്യോ. ഇനി അമ്മാളൂട്ടി ചോയ്ക്കില്ല.

എന്തു കഥയാ അമ്മേടെ അമ്മാളൂട്ടിക്കു വേണ്ടത്?

ഒരു അമ്മക്കഥ മതി.

ജനലിനടുത്തു വച്ചിരുന്ന ചായഗ്ലാസിലെ ഉറുമ്പിൻവരിയിലെ അവസാനത്തെ ഉറുമ്പ് എന്തോ എടുക്കാൻ മറന്നു എന്ന ഭാവത്തിൽ തിരിച്ചുനടന്ന്, അമ്മാളൂന്റെ പുതപ്പിനടിയിൽ കയറി കഥ കേൾക്കാൻ കാതു കൂർപ്പിച്ച് ഒളിച്ചിരുന്നു.

ഒരിടത്തൊരിടത്ത് ഒരു കുഞ്ഞു വീട്ടിൽ ഒരു കുഞ്ഞുരാജകുമാരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

അതെന്താ അമ്മേ, രാജകുമാരിക്കു കൊട്ടാരമില്ലാരുന്നോ!

അമ്മാളു ഇവിടത്തെ രാജകുമാരിയല്ലേ?

അമ്മാളൂന് കൊട്ടാരമില്ലേലും അമ്മാളു അമ്മേടെ രാജകുമാരിയല്ലേ?

പച്ചയിൽ ചോന്ന പുള്ളികളുള്ള വലിയ ഉടുപ്പിട്ട് നീളമുള്ള മുടിയുള്ള ഒരു രാജകുമാരി, ഉടുപ്പിലെ പൂവിൽനിന്നു പൊങ്ങിവന്നെന്നും ആ രാജകുമാരിക്ക് തങ്കത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന വണ്ടുപോലുള്ള ഷൂസുണ്ടെന്നും ചുണ്ടിൽ അമ്മയുടേതുപോലെ ഒരു ചിരി ചേർന്നിരിക്കുന്നതായും അമ്മാളൂനു തോന്നി.

അമ്മേ ഈ രാജകുമാരിക്കു പാടാനറിയ്യോ?

മുത്തശ്ശീടെ കഥയിലെ രാജകുമാരി പാടുകയും ഡാൻസ് കളിക്കുകേം ചെയ്യും!

എന്റെ അമ്മാളൂട്ടീ, ഈ രാജകുമാരിക്കു പാട്ടില്ല, ഡാൻസില്ല, സംസാരിക്കാൻകൂടി കഴിയില്ല!

പാവം രാജകുമാരി, അല്ലേ അമ്മേ!

അപ്പോ രാജകുമാരിക്കു കൂട്ടുകാരില്ലേ?

ഉണ്ടല്ലോ! ഒത്തിരിക്കൂട്ടുകാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരുപാടു പേർ!

തങ്കത്തിനെപ്പോലെ പഞ്ഞിമുടിയുള്ളോർ ആരുന്നോ?

നീളൻമുടിക്കാരും ചുവന്ന തൊപ്പിക്കാരും തവിട്ടു കണ്ണുകളുള്ളവരും ഉണ്ടാരുന്നു!

ആരൊക്കെ ആയിരുന്നമ്മേ അത്?

പുസ്തകങ്ങൾ.

നാലുകെട്ടും നടുമുറ്റവുമുള്ള സുഭദ്രക്കുട്ടീടെ വലിയ വീട്ടിൽ വാല്യക്കാരിയായിരുന്നു രാജകുമാരീടെ അമ്മ. ആ അമ്മയ്ക്ക് എഴുത്തും വായനയുമൊന്നും അറിയില്ലാരുന്നു. പക്ഷേ, പഠിക്കാതെപോയ അക്ഷരങ്ങളെ ഓർക്കുമ്പോൾ നെഞ്ചു കലങ്ങും, കണ്ണു നിറയും.

സംസാരിക്കാനറിയാത്ത കുട്ടിയെ സ്കൂളിൽ കേറ്റില്ലാന്നു കട്ടായം പറഞ്ഞപ്പോൾ മരുന്നിനായി അലഞ്ഞ്, ഒടുവിൽ ശബ്ദം വന്നപ്പോൾ സ്കൂളിൽ ചേർത്തതും ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാമതു വന്നപ്പോൾ ആദ്യമായിട്ട് സമ്മാനം കിട്ടിയ പുസ്തകം അമ്മ മണത്തു നോക്കി കരഞ്ഞതുമൊക്കെ ചിതലരിച്ച താളുകളിൽ ഒളിമങ്ങാതെ എവിടെയോ ഇരുന്ന് നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നിട്ട് രാജകുമാരി ഒത്തിരി വായിച്ചോ അമ്മേ?

രാജകുമാരി ഒരുപാട് വായിച്ചു. കൊറേ പഠിച്ചു. പക്ഷേ, തോറ്റുപോയി

ഓലമേഞ്ഞ വീട്ടിലെ തകരപ്പാട്ട തുറന്ന് സൂക്ഷിച്ചുവച്ച കഥകളും കവിതകളുമൊക്കെ മണ്ണെണ്ണവിളക്കിന്റെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിലൂടെ പേനത്തുമ്പിൽ വന്നിരുന്നു.

പിന്നെ രാജകുമാരി ജയിച്ചില്ലേ?

പിന്നെ ജയിക്കാതെ!

രാജകുമാരീടെ അമ്മ കുഞ്ഞു രാജകുമാരിയെ പഠിപ്പിച്ച് വലുതാക്കി വല്യ ജോലിക്കാരിയാക്കിയില്ലേ! അപ്പോ നമ്മടെ രാജകുമാരി ജയിക്കും

അമ്മക്കഥയ്ക്ക് ഉമ്മ എന്നു പറഞ്ഞ് അമ്മാളൂട്ടി അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

ഒരു ഉച്ചനേരത്ത് മാധവിക്കുട്ടീടെ നീർമാതളം പൂത്ത കാലം വായിച്ച് ഉറങ്ങിപ്പോയ ഒരു പാവാടക്കാരിയെ വിളിച്ചുണർത്തി വില തിട്ടപ്പെടുത്തി തിടുക്കത്തിൽ പുടവ കൊടുപ്പും നടത്തി പറഞ്ഞയച്ചപ്പോൾ ആ തകരപ്പാട്ടയിലെ കവിതകളും കഥകളും കണ്ണുംമിഴിച്ച് ഒരേയിരുപ്പ് ഇരുന്ന്!

ഇന്നും അതൊക്കെ ആർക്കോവേണ്ടി വിരാമമിടാതെ കിടപ്പുണ്ട്. ■

സ്നേഹത്തിന്റെ മുഖങ്ങൾ

ആൻ മരിയ തോമസ്
ബി.എ. സൈക്കോളജി ഒന്നാംവർഷം
ക്രിസ്തുജയന്തി കോളജ്, ബാംഗ്ലൂർ

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പുഞ്ചിരി നാമെ വരെയും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, എന്തുകൊണ്ടോ എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ച ആ കുഞ്ഞിനു മറുചിരി നല്കാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ആ കുഞ്ഞിന്റെ മുഖം മനസ്സിൽ നിന്നു മാഞ്ഞതുമില്ല.

റോഡിലാകെ ബഹളമാണ്. സ്കൂളുകളിലും കോളജുകളിലും പോകാൻ നില്ക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ, വാഹനങ്ങൾ, ഓടിനടക്കുന്ന തെരുവുനായ്ക്കൾ, പശുക്കൾ, കെട്ടിടനിർമാണത്തൊഴിലാളികൾ! ഈ ബഹളങ്ങൾക്കിടയിൽ റോഡിൽ രണ്ടു കുട്ടികൾ കളിക്കുകയാണ്. നാലോ അഞ്ചോ വയസ്സു തോന്നിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ. അവിടുത്തെ കെട്ടിടനിർമാണത്തൊഴിലാളികൾക്കൊപ്പം വന്ന കുട്ടികളാണ്. ഒരു മൂലയിൽ കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന മണൽ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിക്കൈകളിൽ വാരി ഇത്തിരിപ്പോരുന്ന ഒരു പാത്രത്തിൽ അവർ നിറയ്ക്കുകയാണ്. ഉടുപ്പിലും ദേഹത്തും മുഖത്തുമെല്ലാം സിമിന്റുപൊടി പറ്റിയിരിക്കുന്നത് അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നേയില്ല. വാഹനങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പൊടിപടലങ്ങൾ പറന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വായിലും മുടിയിലും പൊതിയുന്നു. ഇപ്രകാരം മണൽ വാരുന്നതിനിടയിലായിരുന്നു ആ പുഞ്ചിരി.

ചെയ്യുന്ന ജോലിയിൽ ഇരുവരും സന്തുഷ്ടരാണെന്ന് ഒറ്റനോട്ടത്തിലറിയാം. എന്നാൽ, ഒരു കുഞ്ഞിനെ നോക്കി എന്തുകൊണ്ടോ എനിക്കു സന്തോഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നാളെ ഉയർന്നുനില്ക്കേണ്ട കെട്ടിടത്തിനുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്ന ആ കുഞ്ഞുകരങ്ങളോട് എനിക്കു ബഹുമാനം തോന്നി. അവർ ഇരുവരും എനിക്ക് ഒരു ഓർമപ്പെടുത്തലാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ വലിയ സന്തോഷങ്ങൾക്കു കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, ഭാഗ്യങ്ങളെ ഓർത്തെടുക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ, ഇത്തരം മുഖങ്ങൾ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു ഓർമപ്പെടുത്തലാണ്. ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മണൽ വാരുകയാണെങ്കിലും തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെയും സന്തോഷത്തോടെയും അതു ചെയ്യുന്നു. നാമെല്ലാം വ്യാപൃതരാകുന്ന മേഖലകളിൽ എത്രമാത്രം ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സന്തോഷിക്കാനും നന്ദി പറയാനും നിരവധി കാര്യങ്ങളുണ്ടെന്നു നാം തിരിച്ചറിയണം. ഈ ജീവിതത്തോട് എന്നും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കാം. വൈകിട്ട് ക്യാന്റീനിലിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു കുഞ്ഞിനെയും കാണാനിടയായി. അമ്മ നടത്തുന്ന കടയിൽ ആൾക്കാരോടു വർത്തമാനം പറഞ്ഞും സാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൊടുത്തും സന്തോഷത്തോടെ ഓടിച്ചാടി നടക്കുകയാണവൾ. പെട്ടെന്ന് ആ കുഞ്ഞ് എന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു, ഞാൻ ഒരു സാധനം കാണിച്ചുതരാമെന്ന്. അവൾ ഓടിപ്പോയി ഒരു കസേര കൊണ്ടുവന്ന് അതിനു മുകളിൽ കയറിനിന്ന് എന്നെ ഒരു കാർഡ് ബോർഡ് പെട്ടി കാണിച്ചുതന്നു. അതിൽ നിറച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന പേപ്പർ കഷണങ്ങൾ കാട്ടിത്തന്നുകൊണ്ട് എന്നോട് അതിൽ പിടിച്ചുവലിക്കാൻ പറഞ്ഞു. വലിച്ചപാടേ ഒരു പേപ്പർ അതിൽനിന്നു ചാടി. ടിഷ്യു പേപ്പറിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സാധാരണ പേപ്പർ നിറച്ചുകൊണ്ട് അവളുണ്ടാക്കിയ ടിഷ്യു ബോക്സ് ആയിരുന്നു അത്. ഒന്നാംക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ഈ കുഞ്ഞിന്റെ പേര് അന്ന. ഞാൻ അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചപ്പോൾ അവളും ചിരിച്ചു. ആ പുഞ്ചിരിയിൽ ഒരു അഭിമാനത്തിളക്കമുണ്ടായിരുന്നു. ■

എന്റെ വര

അഖിൽകൃഷ്ണ ബിജു
ക്ലാസ് VIII
വിശ്വഭാരതി എസ്.എൻ.
എച്ച്.എസ്.എസ്., ഞീഴൂർ

അഞ്ജന എസ് മണി
ലോഡ്സ് അക്കാദമി
ഫോർ മെഡിക്കൽ
കോഡിങ്, തൊടുപുഴ

ദീപനാളം
സാഹിത്യോത്സവം

ദീപനാളത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഹൈസ്കൂൾ – ഹയർ സെക്കൻഡറി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി അഖിലകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ സാഹിത്യരചനാമത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു.

ഉപന്യാസം, ചെറുകഥ, കവിത, ചിത്രരചന എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിലാണ് മത്സരങ്ങൾ.

പൊതുനിബന്ധനകൾ

- രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലായാണ് മത്സരം. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ കാലികപ്രാധാന്യമുള്ള ഏതു സാമൂഹികവിഷയവും തിരഞ്ഞെടുത്ത് എഴുതാവുന്നതാണ്. രചനാമികവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർക്കു മാത്രമായിരിക്കും രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ പ്രവേശനം.
- എൻട്രികൾ ഡിറ്റിപി ചെയ്ത് അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു പേജിൽ നാല്പതു വരിയെന്ന കണക്കിൽ ഉപന്യാസം അഞ്ചു പേജിലും, കഥ മൂന്നു പേജിലും, കവിത ഇരുപതു വരിയിലും കവിയരുത്.
- ചിത്രരചനയ്ക്ക് വാട്ടർകളർ, പോസ്റ്റർ കളർ, ക്രയോൺസ് എന്നിവ മീഡിയമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.
- ഹൈസ്കൂൾ - ഹയർ സെക്കൻഡറി വിഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം മത്സരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.
- എൻട്രികൾ editordeepanalam@gmail.com എന്ന ഇ-മെയിൽ ഐഡിയിലേക്കോ 7306874714 എന്ന വാട്സാപ്പ് നമ്പരിലേക്കോ പിഡിഎഫ് ആയി അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.
- എൻട്രികൾ **2022 ഓഗസ്റ്റ് 31** നുമുമ്പ് ലഭിച്ചിരിക്കണം.
- രജിസ്ട്രേഷൻഫീസ് 100 രൂപ. Deepanalam A/C No: 435 922 000 334 59, IFSC : CNRB 001 43 59 (Canara Bank, Pala Branch)എന്ന നമ്പരിലേക്ക് രജി. ഫീസ് ഗൂഗിൾപേ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
- എൻട്രികളോടൊപ്പം E-mail ID യും ഫോൺ നമ്പരും ബാങ്ക് ട്രാൻസാക്ഷൻ IDയും സ്കൂൾ അധികൃതരുടെ സാക്ഷ്യപത്രവും നിർബന്ധമായും ചേർത്തിരിക്കണം. നിബന്ധനകൾ പാലിക്കാത്ത രചനകൾ പരിഗണിക്കുന്നതല്ല.
- ഫൈനൽ മത്സരങ്ങൾ (രണ്ടാം റൗണ്ട്) **സെപ്റ്റംബർ 9 വെള്ളിയാഴ്ച** രാവിലെ 10 മണി മുതൽ ദീപനാളം ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ നടത്തുന്നതാണ്.
- രണ്ടാം റൗണ്ട് മത്സരങ്ങളിലേക്കു യോഗ്യരാകുന്നവർക്കുള്ള നിർദേശങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായി അറിയിക്കുന്നതാണ്.
- ഫൈനൽ റൗണ്ടിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും പ്രോത്സാഹന സമ്മാനങ്ങളും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും.

കാഷ് അവാർഡുകളും ആകർഷകമായ സമ്മാനങ്ങളും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും വിജയികളെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഓരോ വിഭാഗത്തിലും ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും സ്ഥാനങ്ങൾ നേടുന്നവർക്ക്

1-ാം സമ്മാനം ₹ 3001
2-ാം സമ്മാനം ₹ 2001
3-ാം സമ്മാനം ₹ 1001

മികച്ച രചനകൾ ദീപനാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

575+ PLACEMENT OFFERS FOR 2022 BATCH
NBA NATIONAL BOARD of ACCREDITATION
Core branches accredited by NBA
ISO 9001:2015 Certified College
₹55 LAKHS Goldman Sachs HIGHEST ANNUAL SALARY PACKAGE, 2018-22 BATCH
ST. JOSEPH'S COLLEGE OF ENGINEERING AND TECHNOLOGY - PALAI -
SJC
Managed by the Catholic Diocese of Palai
Admission Enquiries B.Tech & M.Tech: 8078 700 700, 8078 700 701 NRI Seats: 8078 701 701 • MBA: 7034 73 73 99
MCA: 7034 76 76 99 • Hotel Management & Catering Technology (BHM): 8593 96 76 76
BTech . MTech . PhD . MBA . MCA
Approved by AICTE Affiliated to APJ Abdul Kalam Technological University, Thiruvananthapuram